CURRENDA.

Venerabili Clero Dioecesano, Salutem in Domino!

N. 2462. / 849. A Directione Expediturae Excelsi C. R. Gubernii Leopoliensis recepimus Notam sequentis tenoris.

Poprawka błędu w kurzoryi N. IV, z. r. do L. 2159. istniejącego.

Z. 1570. In der, von der h. Landesstelle unter dem 9. November 1849. Z. 63211 erlassenen Verordnung in Betreff der Anlegung von Geldern im Tilgungsfonde, ist die Zahl des darin bezogenen Kreisschreibens vom 21. September 1849 irrig mit 10820. angegeben und wolle gefälligst mit der richtigen Zahl 11550. nachgebessert werden. Lemberg den 19. Dezember 1849.

Quam Venerabili Clero Dioecesano pro correctione erroris in Currenda ad N 2159. irrepti: (vide Currendam typo pressam N. IV. positionem secundam) per praesentes communicamus.

Premisliæ die 3. Januarii 1850.

N. 2469. / 849. Quæ Alta C. R. Gubernialis Comissio Cracoviensis Intimato suo dto 20. Decembris 1849. N. 17443. intuitu musicalis productionis diebus festivis et normalibus, in futurum observanda Nobis communicaverit: hæc ad notitiam Venerabilis Cleri pro usu et directione Ejusdem per tenorem perducimus:

Rozporządzenie Ministeryalne względem koncertów i akademii muzykalnych w dnie świąteczne i normalne.

Abschrift. Nach der bisher bestandenen gesetzlichen Übung dürfen an kirchlichen Normatagen ohne alle Ausnahme keine öffentlichen theatralischen Vorstellungen Statt finden. In Beziehung auf andere musikalische Produkzionen wurde zwischen den höchsten Feyertagen und großen Bußtagen dann den übrigen kirchlichen Normatagen unterschieden, und nur an den Letzteren über besonderes Einschreiten ausnahmsweise (in Wien selbst von Sr Majästet) unter gewißen Bedingungen die Aufführung von musikalischen Oratorien u. d. g. zu frommen und wohlthätigen Zwecken bewilligt.

Im Einvernehmen mit dem k. k. Ministerium des Kultus fand das h. Ministerium des Innern mit Dekret ddt 9. d. M. Z. 24678. fest zu setzen, daß auch für die Zukunft die Aufführung von musikalischen Akademien am Weihnachtsabende, am ersten Weihnachtsfesttage, am Oster- und Pfingst-Sonntage und am Frohnleichnamstage, so wie in den drey letzten Tagen der Charwoche unbedingt untersagt bleibe. Dagegen kann da, wo es bisher der Fall war, auch fernernoch, von der politischen Behörde, die öffentliche Produkzion von Oratorien, so wie auch von Konzerten ernsterer Gattung, an den übrigen kirchlichen Normatagen, somit am 22. und 23. Dezember, an den Festtagen Mariä Verkündigung und Mariä Geburt, an Festtagen des Ladespatrons, am Palmsonntageund an den darauf folgenden drei ersten Tagen der Charwoche ohne Anstand gestattet werden. Wovon das l. bisch. Konsistorium zur Nachachtung in vorkommenden Fällen und weiterer Veranlassung in Kenntniß gesetzt wird.

Premisliæ die 3. Januarii 1850.

N. 36. Inter casus conscientiæ, reservatos Sedi Ordinariæ in Diœcesi Nostra occurit in instrumentis Approbationum ad excipiendas fidelium confessiones sacramentales sub *e.* procuratio abortus fœtus animati secuto effectu. Jam autem appositio haec: *fœtus animati.* ob incertum tempus animationis fœtus, difficultatem parat confessariis in dijudicando, utrum pœnitens hoc gravi peccato irretita in reservationem inciderit nec ne Nos proinde hac ratione ducti volumus, ut in futurum quævis procuratio abortus post conceptum foetum sit resarvata Sedi Nostræ Ordinariae, dummodo effectus sit secutus, ut casus hic reservatus pro futuro sonet: *procurationem abortus effectu secuto.* Quod ad notitiam universi Cleri Nostri Dioecesani pervenire et ab omnibus Confessariis in Dioecesi Nostra observari volumus.

Zmiana w approbatach quoad quintum casum reservatum

Premisliæ die 5. Januarii 1850.

N. 138. Alta Gubernıali Ordinatione ddto 24. Decembris 1849 N 72588 immissa est Officio Nostro inferius adnexa proclamatio, ad fundum invalidorum c r. militum promovendum provocans, quam Venerabili Clero Dioecesano hac cum obligatione communicamus, ut verbo et exemplo fideles sibi comissos ad conferendas pecuniarias quotas exciiet, quæ ad C. R Cassas Circulares immediate comportandae venient. Proclamatio dicta sic sonat:

Wezwanie do składki na fundusz inwalidów.

Obwieszczenie. Gdy w ciągu bieżącego roku c k. wojska austryjackie walkę na nowo przedsięwzięły przeciwko stronnictwu porządek rzeczy na Węgrach obalającemu, i wielu walecznych wojowników na polu bitew krew przelewało za święte prawa najłaskawszego Cesarza naszego i Pana, miałem to wielkie zaspokojenie, że prawie ze wszystkich krajów naszej wielkiej Monarchii, hojne datki pieniężne od wspaniałomyślnych patryjotow dla rannych tego wojska odbierałem. Z zarządzenia temi darami, któremi podług życzenia dawców sam zawiadywać mam, prowadzone są ścisłe rachunki Z tych rachunków wykazuje się na teraz jako resztująca summa, kwota 9055 Zlr 17 $^{7}/_{8}$ kr M. K. i 4 duk. w. złocie; a duch patryjotyzmu szlachetnych przyjaciół ludzkości, nie ostygnie zapewne i pomnoży ten fundusz nowemi datkami

Gdy teraz walka ukończoną została, a pokój błogosławieństwa krajowi gotuje, zamierzyłem summę resztującą i to co do niéj następnie przybędzie, połączyć na stały fundusz wojskowy, którego celem być ma: nietylko c. k. wojownikom austryjackim w wyprawie węgierskiéj z r. 1848. i 1849 od feldwebla i wachmistrza wstecz inwalidami zostałym, ale i owym nieszczęsnym zapaśnikom dożywotnie pewnego udzielić wsparcia, którzy albo od własnego szału opanowani, lubteż od stronnictwa swego uwiedzeni i przymuszeni, w téj walce na krwawém polu naprzeciw wojownikom c. k. austryjackim stanęli, i tam w skutek odniesionych ran lub utraty jakiego członka kalékami zostawszy, nie będąc w stanie zapewnić sobie przez pracę utrzymania życia, tém samémby na nędzę wystawieni byli.

Pierwiastkowe przeznaczenie funduszów obecnie do rozrządzenia gotowych, dotyczé wpra dzie wyłącznie: rannych z c. k. wojska austryjackiego w Węgrzech; atoli przejęty jestem nadto wielkomyślnością dawców, abym mógł wątpić o ich zupełném przychyleniu się do czyni nego tu wniosku względem rozciąglejszego użycia ich darów. W zapewnieniu przyjęcia teg wniosku główne zarysy co do istoty téj fundacyi w sposobie następującym ustanowiłby się dal

1. Fundacyję te tworzyć będzie gotowy już kapitał zakładowy i następne dobrowolne skład

2. Summy gotowe za pośrednictwem wojskowéj władzy krajowéj w Węgrzech na prow zyje za daniem należytego bezpieczeństwa umieszczane będą.

3. Przeznaczeniem téj fundacyi będzie, aby z prowizyi od kapitału funduszowego, ubog żołnierzy od feldwebla i wachmistrza wstecz, którzy w skutek poniesionych ran na wojnie ka lékami a tém samém do zarobkowania niezdolnymi zostali, obdarzać dożywotném wsparciem.

4. Wsparcia te podług trzech kategoryi w miarę stopnia kalectwa rachując, dziennie po 2 15. i 10 kr. M. K. udzielane będą, a stosownie do różnego dochodu z prowizyi w każdéj kate gory, ile możności równa liczba posad funduszowych utworzoną zostanie.

5. Te miejsca funduszowe obsadzane będą:

a.) w połowie ludźmi że stanu c. k. austryjackiej armii;

b.) w połowie tymi, co byli w szeregach powstańców.

Po opróżnieniu posady funduszowéj wyższéj kategoryi należącéj dla wojska c. k. austryjackieg posuwa się na to miejsce osoba z kategoryi bezpośrednio mniejszéj a do najniższéj, kategory przyjęty będzie nowy członek z c. k. wojska. Gdyby już więcej takiego indywiduum niestało wchodzi na to miejsce kaléka z byłego wojska powstańców, tak że z czasem i ta pod a.) wymie niona połowa posad funduszowych dla byłych powstańców okaleczałych a ubogich będzie przystępn Owa atoli pod b.) wytknięta połowa posad funduszowych, przeznaczona jest tylko dla byłych powstańców

Jeżeliby z czasem zabrakło ubiegających się o opróżnione miejsca funduszowe z wypraw roku 1848. i 1849. powołani być powinni do korzystania z téj fundacyi wyłącznie tylko kaléki do zarobkowania niezdolni c. k. żołnierze z pułków węgierskich i siedmiogrodzkich.

6. Nadawanie posad funduszowych zachowałbym dla siebie, a zarząd fundacyją poddałby krajowéj władzy wojskowéj. Po mojéj śmierci niechby to prawo nadawania przechodziło do każ dego dowodzącego Jenerała w Węgrzech.

7. Od 1. Lipca 1850. zaczętoby z wpływających prowizyj gotowego już kapitału obdziela niektórych do tego powołanych.

Te są istotne i główne zarysy, których więcéj objęte i dokładniejsze oznaczanie później szemu czasowi zastawione być musi; fundusz albowiem jest za szczupły, a liczba skaleczałych pomocy potrzebujących wojowników za wielka, aby tę moją fundacyę już teraz w całéj obję tości, ze skutkiem w życie wprowadzać można. Ale zapewne jest jeszcze bardzo wielu w oj czyznie naszéj, których serca biją żywo dla wsparcia mnie nowemi składkami w przedsiewię ciu, którego silne urzeczywistnienie zachowałbym jako najpiękniejszą pamiątkę życia mojego.

Szczególniéj zaś wzywam mieszkańców korony Węgierskiéj, aby tym nieszczęśliwym bra ciom swoim, którzy z tego boju wyszli i ze strony skarbu zaopatrzenia domagać się nie mogąc bez wszelkiej zostają pomocy, chcieli podług sił udzielić wsparcia swojego.

Złożyli mi już na cel tej fundacyi niektórzy z dobrze myślących obywateli miasta Pesztu z własnego patryjotycznego popędu 400 ZŁR. M. K. ale spodziewam się jeszcze w granicach tego kraju koronnego tem żywszego udziału, gdy niniejszym programem zapewniłem aspirantom z narodowości węgierskiéj korzyść dostąpienia więcéj posad funduszowych przez to, że się ta kowi na miejsca po c. k. austryjackich żołnierzach opróznione posuwają i że się z czasem cała fundacyja stanie wyłącznie udziałem c. k. żołnierzy z pułków węgierskich i siedmiogrodzkich.

Wreszcie wszystkie dla méj fundacyi od osób pojedyńczych lub od gmin przesłane mi dat ki, podane będą do powszechnéj wiadomości przez gazety Peszteńską i Wiédeńską.

Niechby więc wszelkie władze i gminy program niniejszy w obwodach swoich publicznem obwieszczeniem w narzeczach krajowych ile możności powszechnie rozgłosić i wpływająco w skutek tego datki, do mnie pod adresem III. kommendy armii w Peszcie odsełać raczyły.

Z głównéj kwatery w Peszcie dnia 10. Grudnia 1849. Julius Baron Haynau mp. c. k. Jenerał artyleryi i III. Komendant armii.

Premisliae die 21. Januarii 1850.

L. 188.
Zmiana Nabożeństwa do Najśw. Maryi pod dniem 21. Kwietnia 1849 do L. 881 nakazanego.

Gdy komisya Kardynałów, w celu wyświecenia i ostatecznego rozstrzygnienia nauki o Niepokalanem Poczęciu Najswiętszej Maryi Panny dla różnych przeszkód dotąd prace swoje nie ukończyła i rozwiązanie tej sprawy w kościele katolickim niezaraz przyjdzie do skutku: widzimy się więc spowodowani Okólnik Nasz z dnia 21. Kwietnia 1849 do L. 881. w Arkuszu I. Kurend drukowanych z r. 1849. na końcu umieszszony, częściowo odwołać i polecone Nabożeństwo w następujący sposób zmienić:

Po odebraniu tego Okólnika zaprzestaną WW. XX. Rządcy kościołów parafijalnych solenne w każdą pierwszą Niedzielę miesiąca każdego do Najświętszéj Panny do L. 881. z. r. 1849. nakazane w ustępie 1. wyszczególnione Nabożeństwo, jednakowoż ludowi tego wcale nieogłaszając, i odtąd w rzeczone Niedziele brać tylko będą im Missis solemnibus Collectam de Spiritu Sancto„ *Deus cui omne cor patet*„ e Missa Votiva de Spiritu S. loco secundo sive ad finem. Toż samo zachować mają i inni kapłani w Mszach S. czytanych, już nie co Niedziela, lecz w Niedzielę tylko każdego miesiąca rzeczoną biorąc Kollektę wyjąwszy, gdyby w te Niedziele przypadły Festa duplicia I. albo II. classis. Już zaś w samo Święto Niepokalanego Poczęcia Najświętszéj Maryi Panny ku większej czci Matki i Opiekunki Naszej, polecamy wszystkim Rządcom kościołów parafijalnych odprawić uroczystą Summę z wystawieniem Najświętszego Sakramentu w Monstrancyi, po Summie zaś odspiewanie Litanii Loretańskiéj, poczem Antyfony „*Pod Twoją Obronę uciekamy się*“ i t. d. z wierszem „*Módl się za nami Święta Boża Rodzicielko*“ i t. d. na końcu odprawienie processyi pe kościele ze śpiewem pieśni„ *Witaj święta i poczęta niepokalanie*“ i t. d.

Przemyśl dnia 25. Stycznia 1850.

L. 776.
szkol.
Sprawozdanie zkwot pieniężnych złożo

Składając odnośnie do tutejszego Okólnika ddto. 4. Lutego 1848. L. 55. dalszy rachunek ze składek pieniężnych dla istniejącéj w Przemyślu szkółki głuchoniemych, wzywa się uprzejmie szanowne Duchowieństwo, by nie dało upaść tak dobroczynnemu zakładowi, ale przez dalsze datki aczkolwiek mierne przyczyniało się do jego utrzymania i wzrostu. Wielebni JX. Dziekani jak dotąd tak i nadal zechcą, się zająćuzbieraniem i przesyłaniem kwot zebranych.

nych i wydanych na fundusz głuchoniemych w Przemyślu za rok 1848. *i* 1849.

Gdy atoli rzeczona szkółka głuchoniemych za środek służyć ma, ażeby przy odczytach z metody nauczania głuchoniemych dla Teologów miewanych, tychże przez unaocznione zastósowanie prawideł nauczania skuteczniéj usposobić, by w dalszym zawodzie dusz pastérstwa osoby głuchonieme swoich parafij religii ś. nauczać byli w stanie; najusilniéj wzywamy i obowiązujemy tych młodszych kapłanów, którzy z odczytów z metody nauczania głuchoniemych korzystali, ażeby jeżeli się w ich parafiach znajdują pojętni głuchoniemi, wszelkiéj przykładali staranności, by i tych Boskiéj nauki światłem oświécić i na drogę zbawienia naprowadzić. Wielebni zaś szkół ludowych Nadzorcy przy roczném sprawozdaniu o stanie szkół ludowych przy każdéj parafij, gdzie się znajdują głuchoniemi, wyraźnie wymienią, czyli i przez kogo w religii pouczeni byli.

Przemyśl dnia 16. Listopada 1849.

Wykaz

Do L. 776. szkol.

dobroczynnych składek pieniężnych, które na zakład głuchoniemych w Przemyślu od 1. Stycznia 1848. aż do końca Grudnia 1849. wpłynęły, i sprawozdanie z ich użycia. Według sprawozdania ddo 4. Lutego 1848. L 55. prócz czterech książeczek kassy oszczędności po 100 ZŁR. razem 400. ZŁR (prócz zaległej prowizyi) CM.

		fl	xr.
	zostało było gotówką	36	48 $^3/_5$
	Do dalszych składek przyczynili się		
1.	Duchowieństwo miasta Przemyśla . . .	17	40
2.	do . . .	24	—
3.	Dekanat Przemyski zamiejski (J X. Stojałowski) . .	4	—
4	Dekanat Jarosławski	7	8
5.	do Pruchnicki . . .	2	30
6.	do Mościski	1	30
7.	do Jaworowski	5	—
8.	do do . . .	—	20
9.	do do	5	15
10.	do do . . .	—	20
11.	do (Konwent X X. Dominikanów w Wielkichoczach .	—	40
12.	do (X. Lipecki) .	—	20
13.	do (X. Kasprzycki) . .	—	20
14.	Dekanat Samborski (J X kanonik Jedliński) . .	6	—
15.	do do . .	3	—
16.	do do . .	1	—
17.	do do . .	8	—
18.	Dekanat Brzozowski . . .	17	—
19.	do Dobromilski . . .	5	—
20 .	do Rzeszowski . . .	4	—
21.	do Leżayski (J X. Jagielski) . . .	1	—
22.	do Przeworski . . .	4	—
23.	do do . . .	4	—
24.	do Głogowski . . .	12	—
25.	do Jasielski . . .	1	—
26	do do . . .	8	36
27.	do Zmigrodzki . . .	6	36
28.	do do . . .	4	—
29.	do Biecki . . .	4	—
	Co czyni razem	197 fl	3$^3/_5$ x

Z tych pieniędzy wydało się:

		fl	xr.
a.)	Za wikt dla jednego głuchoniemego chłopca . . . od 1. Lipca 1847. do końca Czerwca 1848	40 fl	
b.)	do do „od 1 Lipca 1848. do końca Czerwca 1849	40 fl	
c.)	Dodając za wikt dla drugiego głuchoniemego chłopca od 1. Maja 1847 do końca Kwietnia 1848 . . .	10	—
d.)	„ „ 1848 „ „ „ 1849 . . .	10	—
e.)	Na odzież i potrzeby naukowe jednego głuchoniemego chłopca .	11	36 $^1/_5$
f.)	do do do do do .	3	50 $^2/_5$
	Razem	115 fl.	26 $^3/_5$

Wydatek potrąciwszy od przychodu zostaje
Prócz czterych książeczek kassy oszczędności po 100 fl. C· M. razem 400 fl. K. M. (nie licząc w to prowizyi zaległej) gotówką 81 fl. 37 x C. M.

Przemyśl dnia 31. Grudnia 1849.

L.200.

Instrukcya Fiskalna co do spraw prowizoryalnych w sporach o naruszenie prawa posiadłości, zastosowana do nowego prawodawstwa.

Ponieważ najwyższem postanowieniem z dnia 27 Października 1849. wsporach względem naruszenia prawa posiadłości, nowe postępowanie, w dzienniku Praw Państwa L. III. stron. 14. — 18 zawarte, jest przepisane, a z dniem 21. Grudnia 1849. w używanie wprowadzone, przeto, czyniąc zadosyć Odezwie C. K. Prokuratoryi zdnia 11 Stycznia 1850 L. 196. szanowne Duchowieństwo Nasze uważne czynimy na następujące punkta nowej ustawy, któremi dawniejsze postępowanie w tego rodzaju sporach (zwykle *prowizoryalnemi* zwanych) zmienione zostało

1. Według §. 2. téj ustawy pozew względem naruszenia stanu posiadania, w przeciągu 30. dni po otrzymanej wiadomości o takowém naruszeniu, niewyłączając dni fe ryalnych, ma być wytoczony. Ponieważ tedy ów termin jest za krótki, aby podobne pozwy tak jak dotąd przeciwnej stronie przez c k. Urząd fisk· wydawane być mogły, przeto każdy beneficyat w razie

naruszenia kościelnej posiadłości ma się bezpośrednio do przynależnego Sądu udawać, jednakże C. K. Urząd fiskalny, w którego okręgu zostaje (t. j. w Cyrkułach Przemyskim i Samborskim C. K. Prokuratoryę we Lwowie, w Rzeszowskim, Sanockim i Jasielskim C. K. Urząd fiskalny exponowany w Tarnowie) o uczynionym pozwie natychmiast uwiadamiać.

II. Sądy uprzywilejowane na mocy §. 1. w takowych sprawach ustają, a zatem XX. beneficyaci żałoby swe i prośby o przywrócenie naruszonego stanu posiadania do następujących władz sądowych wnosić mają:

a.) Jeżeli rzecz, do której się spór odnosi, zostaje w obrębie miasta, gdzie magistrat z Sądem cywilnym istnieje, — rozprawa prowizoryczna do niego należy.

b.) Jeżeli rzecz takowa znajduje się w obrębie Sądu miejscowego niecesarskiego (n. p. tak zwanego Justycyaryatu) rozpoznanie sporu prowizoryalnego podpada temu Sądowi, a gdyby w onem miejscu sądownictwo do więcej urzędów sądowych niecesarskich należeć miało, do urzędu Sądowego téj zwierzchności, któréj w miejscu, gdzie przedmiot sporu zostaje, zarazem urzędowanie polityczne przystoi.

c.) Jeżeli w przypadkach pod *b.* dotkniętych, spór tyczył się rzeczy nieruchomej, i przytem dawniejszy pan włości czyli dziedzic był interesowany, rozpoznanie sporu prowizoryalnego należyć będzie do C. K. Sądu szlacheckiego, w którego obrębie rzecz się znajduje.

d.) Wrazie interesowności Sądu przynależnego, Sąd bezinteresowny, przedmiotowi sporu najbliższy, właściwym czyli kompetentnym jest, jeżeli według rzeczonéj ustawy do sądzenia spraw prowizoryalnych w ogólności jest powołany.

III. Gdyby kto z X X. Beneficyatów w sporze takowym przez C. K. Prokuratoryę zastąpionym być sobie życzył, ma C. K. Urząd fiskalny, w którego obrębie zostaje, o naruszeniu prawa posiadania kościelnego co rychlej, a według możności w przeciągu 8. dni po otrzymanej wiadomości o takowem naruszeniu, dokładnie uwiadomić.

IV. Ponieważ według §§. 2. i 5. przy sporach prowizoryalnych wniosek czyli żądanie pozywającego zaraz w pierwszym podaniu należycie powinno być określone, przetóż XX. beneficyaci, gdy skargi pobobne do Sądu bezpośrednio wnosić będą, żądanie swe dokładnie mają wyłożyć t. j według okoliczności prosić o przywrócenie dawnego stanu posiadania, o wprowadzenie w posiadanie, o zakaz dalszego naruszenia pod karą pieniężną (któréj ilość oznaczyć należy), o zwrót poniesionych kosztów i. t. d. Jeżeli zaś oskarżenie przez C. K. Prokuratoryę wnosić zechcą, mają jej podać potrzebne data, aby wiedziała, czego w podaniu do Sądu ma zażądać.

V. Beneficyat, czy bezpośrednio, czy też w drodze C. K. Prokuratoryi o naruszenie posiadłości kościelnej pozew wydający, lub przeciwnie o naruszenie imieniem kościoła cudzej posiadłości pozwany, ma się na terminie, przez Sąd naznaczonym, i jemu należycie obwieszczonym, osobiście z dokumentami i świadkami sprawę kościoła popierającemi, u Sądu stawić, gdyż w razie niestawienia się Sędzia, nie jak dotąd, rzeczy z Urzędu ma poszukiwać, ale podaniom zirony obecnej, o ile przedłożonemi dowodami zbite nie są, ma uwierzyć, i stosownie do nich zawyrokować. (§. 6. i 11. now. ust.)

VI. Odroczenie terminu bez porozumienia się obu stron miejsca mieć nie powinno, skoro rozprawie rzeczy nie stoją przeszkody oczywiście nieprzezwyciężone (§ 12.) Ponieważ zaś się trafia, że Instancye sądowe, terminy przeznaczają, na dnie świąteczne, lub przedświętne, w których Duchowni od kościołów swoich oddalić się niemogą, przeto w takim razie zaraz po odebraniu urzędowego uwiadomienia należy Sądowi wyłożyć niemożność stawienia się na oznaczonym terminie i o wyznaczenie innego terminu dopraszać się.

VII. Rekurs przeciw zapadłemu wyrokowi w przeciągu dni ośmiu, niewyłączając dn ferialnych, założonym być może, po upływie zaś tego terminu nie znajdzie uwzględnienia (§ 18).

Które to zmiany niniejszem do wiadomości Szanownego Duchowieństwa podają się w tym celu, aby w wydarzonych wypadkach posiadłości kościelnej broniąc, do nich się stosowało. Z resztą samo przez się rozumi się, że naruszone prawa posiadłości opróżnionych beneficyów Administratorowie obraniać powinni z regressem kosztów do Plebanów przyszłych, którzy wszelkie koszta processu ich kościoła, w czasie opróżnienia, przez Sąd przyznane z dochodów plebanii wynadgradzać są obowiązani. Przytem uważamy za potrzebne Szanownego Duchowieństwa to zwrócić uwagę, iżby księża Plebani, ustaw sądowych mniej świadomi w każdym razie zasięgali rady lub Komorników granicznych lub Justycyariuszów lub innych w prawie biegłych osób, gdyż od dobrej w pierwszej Instancyi obrony, dokładnego spornego interesu przedstawienia, jasnego żądań swoich zformułowania (conclusum) dobry processu kierunek najwięcej zależy.

Przemyśl dnia 30. Stycznia 1850.

Odezwa do kleru względem wyjazdzek bez pozwolenia, ubioru i zachowania się kapłańskiego

Pervenit ad notitiam Nostram, quam aegre ferimus, excurrere interdum quosdam Clericos Diœcesis Nostrae praecipue Cooperatores Leopolim et ultra, sine licentia Nostra ibique passim deambulare per plateas in vestitu plane civili et cum tortula herbae nicotianae (cigarro) vel pipa fumigante in ore. Quapropter hanc gravem indecentiam cohibere cupientes, in futurum statuimus:

1.) Ut nullus Clericus Nostrae Diœcesis in cura animarum constitutus audeat Leopolim vel Tarnoviam vel aliorsum in aliam Diœcesim sine speciali licentia Consistorii Nostri iter suscipere.

2.) Ut qui herba nicotiana sive piparia sive tortili utuntur, publice et per plateas fumigare eam non praesumant sive in ambitu Nostrae sive alienae Diœcesis.

3.) Ut ubique signa sui status atque clericalis dignitatis deferant nempe tonsuram et collare vestesque convenientes et a gravibus viris status nostri in provincia nostra usitatas portent nullusque praesumat innovationes in habitu clericali canonibus praescripto et per usum a multis saeculis apud gentem nostram vigentem sacrato introducere. Quodsi quis Clericus vel colorem vel modum vestium novum, exempli gratia braccas ad talos ab extra defluentes (pantaliony) modo juvenum saecularium praesumserit deferre vel alio modo indecentiam in vestitu manifestare, sciat se propter inobedientiam et temeritatem hanc non modo coram Deo culpabilem verum etiam a Nobis secundum gravitatem delicti et scandali punitum iri, quam primum in notitiam Nostram ejus deviatio a Canonibus ecclesiasticis hac in re devenerit.

FRANCISCUS XAVERIUS,

Eppus.

Ex Consistorio Eppali r. l.
Premisliae die 30. Januarii 1850.
Adalbertus Dziama,
Cancellarius.